

ikke noget i Vejen for at oprette denne Kasse nu, idet Fondsbørsens Medlemmer efter Paragraffen, som den foreslaas her, vil være pligtige til at være Aktionærer for 25 000 Kr. Dette giver 1 600 000 Kr. Det er vel ikke nok, det erkender jeg, men samtidig aabnes der Handelsministeren Mulighed for at skaffe den derudover nødvendige Kapital til Veje, dels ved gennem Vedtægten at fastsætte et tilstrækkelig stort Depot som Sikkerhed for hver enkelt Forretnings Udførelse og dels paa anden Maade, gennem Bankerne, eller hvor man nu kunde tænke sig. Jeg mener derfor stadig, at der ikke er saa meget mellem det ærede Medlems og min Opfattelse, og jeg mener, at det ikke vil være nødvendigt at ændre denne Paragraf ret meget for at gøre den fuldt ud fyldestgørende, hvis man f. Eks. skulde mene, at det lille Ord „kan“ ikke er tilstrækkeligt, men bør erstattes med Ordet „skal“.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Børsskatten og mente, at jeg ikke havde givet Svar paa hans Spørgsmaal derom. Nej, det er rigtigt, jeg er ikke kommet ind paa Børsskatten, netop af den Grund, som det ærede Medlem omtalte, at den ikke sorterer under mig, men under Finansministeren. Jeg er vidende om, at der er sket eller vil ske en Henvendelse til Finansministeren om dette Spørgsmaal, og jeg kan godt give det ærede Medlem Ret i hans Betragtning, at det maaske vil være nødvendigt at støtte disse Krav om en rimelig Reduktion af Børsskatten, fordi den under disse Forhold kan virke hemmende paa Omsætningen.

Jeg mener, at jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg gentager Ønsket om, at den Behandling, som nu vil finde Sted i Udvalget, ikke alene maa blive velvillig, saaledes at det kan lykkes os at komme til Enighed om Lovforslaget, men ogsaa maa blive saa kort, at Lovforslaget kan blive vedtaget inden denne Samlings Udgang.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dalsgaard: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Børn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 9253.)

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag kan ogsaa den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag, som er: *Første Behandling af Forslag til Lov om Værgeraadsforsorg m. m.*, omtales.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Marie Christensen: Det foreliggende Lovforslag om Børnetilsyn har været imødeset med ikke saa lidt Forventning ude blandt Befolkningen. Der har ved Møder og i Blade været talt og skrevet om, at vi trængte til en Revision af Loven af 1895, vi trængte til et nyt, et mere virkningsfuldt Børnetilsyn. Naar det Spørgsmaal har sat saa mange Sind i Bevægelse i den sidste Tid, er Grunden ikke blot den, at der har været nedsat en Kommission, som har afgivet Betænkning og er fremkommet med et Lovudkast, der ogsaa har været fremme i Forhandlingen, men Grunden er meget mere de sidste Tidens Begivenheder, de mange Forbrydelser mod Børn, ja, det er især en eneste Sag, som har givet Anledning dertil, nemlig Fru Overby-Sagen. Det er ikke underligt, at Folk er blevet opskræmte og har spurgt: Er sligt da muligt, kan der ikke af Lovgivningsmagten gøres noget til, at sligt ikke kan gentage sig? Det er med god Grund, Folk spørger saadan, for fra Lovgivningsmagtens Side maa der jo gøres alt, hvad der kan gøres, for at beskytte Børnene. Men man maa ogsaa være klar over, at Love og Lovparagraffer ikke kan forhindre, at der sker Forbrydelser, og det mest sørgelige i Overby-Sagen synes mig egentlig ikke at være det, at der har været en Kvinde, som, saadan ser det ud, har været saa dybt sunket, at hun næsten har fundet en Glæde i Forbrydelsen; nej, det mest sørgelige forekommer mig at være, at mange Mødre har kunnet aflevere deres Børn uden at vide noget om, hvordan de fik det, og uden siden, paa en ganske enkelt Undtagelse nær, at bekymre sig om, hvordan Børnene havde det. Det er, synes jeg, for os alle dybt beskæmmende, at der er Mødre, som er sunket saa dybt. Men det kan Lovgivningsmagten ikke forhindre. Det er andre Veje, man maa følge, om